

binde det andet Thing paa nogen Maade. Men naar den ærede Ordfører for Mindretallet anførte, at han fandt det fuldkommen rigtigt, at man vilde kompensere Nedgangen ved at lægge Told paa en anden Luxusartikel, nemlig Silke, tror jeg, at det ærede Mindretal maa have overset, at den forhøiede Told, som skulde lægges paa Silke, er bestemt til at gjøre andre Nedsættelser mulige. Vi have fra vort Standpunkt ønsket i Overensstemmelse med Regjeringens og Landthingets Forslag at kunne forhøie Tolden paa Vin, paa Ehdfrugter og paa Silke, for ved Hjælp af disse tre samlede Beløb at kunne tilveiebringe en Nedsættelse paa andre Artikler, som vi mere burde have Nedsættelse. Naar vi nu bruge Silketolden til at kompensere en Del af Tabene paa Vintolden, som nedsættes, hvad bliver saa tilovers til den Kompensation, som vi hidtil have været enige om? Det bliver kun en yderligere Fravigelse fra den Grundsætning, som hidtil har ledet os under Toldlovens Behandling. Skulde vi følge den Opfordring, her er stillet, og som den ærede Ordfører for Mindretallet har formuleret paa en saa klar Maade ved at sige, at vi skulle kompensere en Del af Nedsættelsen paa Vintolden ved at forhøie Tolden paa Silke, vilde det kun lede os yderligere bort fra Muligheden af at gennemføre Toldrevisionen endog paa de Punkter, som vi hidtil have været enige om. Den høitærede Ministers Standpunkt er fuldkommen i Overensstemmelse med hans tidligere. Vige saa lidt som den høitærede Minister har Noget imod at løse Salttolden ud, lige saa lidt kan han have Noget imod at løse Silketolden ud fra Forbindelsen med den øvrige Toldlov, og vi vilde paa den Maade komme til at staa lige overfor en Ordning af Toldvæsenet, hvortil rimeligvis den høie Regjering vilde sige: Nu have vi faaet det pillet ud, som vi lægge nogen Bægt paa, og vi bryde os slet ikke om mere! Jeg forstaar altsaa meget vel, at den høitærede Minister blev glad ved dette Tilbud om at give ham et Bidrag til at kompensere, til at dække en Del af det Tab, der lides ved Traktaten. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har anslaaet dette Bidrag til omtrent 100,000 à 110,000 Kr., det er maasse lidt for høit, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det er en af de allerstjøreste Forhøielser, der her er foreslaaet, eftersom Silketolden jo allerede nu er saa høit, at der har været meget alvorlig Tvivl fra Regjeringens og ogsaa fra anden Side om, hvorvidt det overhovedet var muligt at forhøie Silketolden endnu mere uden at udsætte sig for, at enten

Indførelsen af Silkevarer astog i meget betydelig Grad, eller Smugleriet vilde tiltage, hvorved der selvfølgelig vilde fremkomme mindre Statsindtægter, og saaledes det Diemed forspildes, man havde med Forhøielser. Det er derfor, at dette Thing er kommet bort fra sit tidligere Dufte om en forhøiet Silketold til 6 og 4 Kr. og er gaaet ned til 5 og 3 Kr. med de øvrige Poster i Forhold dertil, hvilket rigtignok ikke er nogen saa stor Forhøielse som oprindeligt tilsigtet, men dog en Forhøielse, som allerede ikke er ganske uden Betænkelse. Det er Noget, man maasse kan vove, men man maa gjøre sig det klart, at det er tvivlsomt, om det vil give nogen væsentlig større Indtægt. Men lad os nu antage, at det vil give 100,000 Kr., saa gaar Forslaget altsaa ud paa, at vi oveniud skulde forhøie Tolden med 100,000 Kr.! Regjeringen har nu, uden at tage Hensyn til os, kastet den halve Mill., som Traktaten vil medføre, bort, det er Noget, som er kastet bort, som vi slet ikke have mere at tale om, og Forslaget her gaar altsaa ud paa at indføre en ny Stat paa 100,000 Kr. Det gaar altsaa lige i modsat Retning af, hvad dette Thing har udtalt som sit Ønske ved 2den Behandling saa vel som ved mange tidligere Leiligheder, nemlig at man har en Opgivelse af Nedsættelse i Toldindtægter for Die. I Stedet derfor foreslaar man altsaa en Forhøielse, og det stemmer jo med Regjeringens Tanke. Det Lovforslag, der foreligger, gaar jo ud paa en Forhøielse af Statsindtægterne. Det vil bringe en Merindtægt for Statskassen allerede efter den Opstilling, som den høitærede Minister har gjort, og i Virkeligheden skaffe en meget betydelig Forøgelse. Og saa i denne Henseende falder dette Forslag jo sammen med den høitærede Ministers, og derfor forstaar jeg fuldstændig, at den høitærede Minister kan slutte sig dertil, men af samme Grund ville vi ikke kunne tiltræde det. Det vil saaledes ses, at Forslaget baade i sine Enkeltheder og i sit Princip staaer saa fuldstændig i Modstrid med den Maade, hvorpaa vi have ment, at Told sagen burde behandles, og til det Grundlag, som nu ved 2den Behandling er vedtaget, at det ikke kan ventes, at Flertallet vil slutte sig dertil. Jeg vil derfor tilraade at vedtage det foreliggende Lovforslag usforandret efter at have forkastet Ændringsforslaget.

3. Sags: Naar jeg fraregner de stærke Udtryk, som den ærede sidste Taler brugte, om at man klistrer noget af et nyt Forslag ind paa et gammelt Forslag osv., bliver det i Virkeligheden meget smaa Indvendinger, der